

Hrubé porušení takových povinností spatřuje nař. rozhodnutí v tom, že st-1, ač věděl o hnutí k uspořádání demonstrací ve městě jeho správě svěřeném, hnutí to podporoval a zanedbal podpořiti státní správu ve snaze zavésti pořádek.

Stížnost vytýká, že to jest pouhým úsudkem, který může býti čerpán jen na základě zjištěných skutkových okolností, že zjištění takové se nestalo, a že st-1 o skutcích jemu za vinu kladených nebyl vyslechnut, v čemž spatřuje stížnost podstatnou vadu řízení.

V tom musil nss stížnosti dáti za pravdu. Důvody nař. rozhodnutí vidí zanedbání starostenských povinností jednak v aktivní činnosti, jednak v pasivním chování st-le při demonstracích v prosinci 1920. Kdyby tyto okolnosti byly zjištěny postupem řádného řízení, stačily by zajisté k odůvodnění nař. rozhodnutí. Leč to se v daném případě nestalo. K procesní správnosti adm. řízení jest všude tam, kde skutkové okolnosti úřadem předpokládané nejsou v souhlasu s tvrzením strany, zapotřebí straně poskytnouti možnost, aby k tomu, co úřad vyšetřil a za základ svého rozhodnutí použítí hodlá, mohla zaujmouti stanovisko a nabídnouti eventuelní protidůkazy. Nedostatek tento stížnost tedy právem vytýká.

Vadu tuto, porušující zásadu slyšení stran, ovládající naveskrz i řízení správní musil uznati nss za podstatnou, pročež zrušil nař. rozhodnutí podle § 6, odst. 2. zák. o ss.

Č. 4176.

V y v l a s t n ě n í : * Způsobilost k zamýšlené stavbě ve smyslu § 4, odst. 1 zák. č. 45 ex 1922 neodnímá pozemku žadatelovu okolnost, že by na pozemku tom živnost, pro niž stavba zamýšlena, neprosperovala.

(Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 1243.)

V ě c : Václav a Marie R. v N. proti zemské správě politické v Praze o vyvlastnění pozemku.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Nař. rozhodnutím zamítla zsp v Praze odvolání st-lů z vyvlastňovacího nálezu osp-é v T. ze 27. ledna 1922 č. 45 Sb., jímž v základě ustanovení zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. vyvlastněna část pozemku č. — v N., náležejícího st-lům, ve výměře 398 m², ve prospěch Tomáše K., majitele trafiky v N. k postavení obytného stavení, živn. provozovny a hospodářských budov, a jako přiměřená stanovena cena 4 Kč za 1 m².

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Po stránce meritorní stížnost popírá, že pozemek K-ův jest od obce vzdálen 600 m a leží mimo zastavěnou část obce, že domek K.-ův jest obýván nájemníkem, kterého nelze pro nedostatek náhradního bytu vypověděti a že K. obhospodařuje 1 korec vlastních pozemků.

Pokud tvrdí, že řízení resp. zjištění nějaké v tom směru se nestalo resp. nic podobného prokázáno nebylo, jest tvrzení toto v rozporu se spisy, neboť dle protokolu o komis. jednání z 13. prosince 1922 byly

všechny tyto okolnosti zjištěny a potvrdil je zejména také přítomný předseda obecní spr. komise v N. Pokud však stížnost popírá správnost těchto zjištění, jeví se vývody její býti nepřipustným brojením proti zjištění úřadu správního, na něž nss dle § 6, odst. 1 zák. o ss jest vázán.

Námítku st-lů, že K. má vlastní pozemek, na němž by mohl zamýšlenou stavbu zříditi, zamítl žal. úřad poukazem na to, že pozemek ten dle zjištění leží mimo stavební obvod obce. Odůvodnění toto nelze uznati za dostatečné, neboť pro otázku, má-li uchazeč pozemek, jehož vlastnictví jej podle § 4, odst. 1 zák. č. 45/22 vylučuje z práva domáhati se vyvlastnění pozemku jiného, jest samo o sobě nerozhodno, zda pozemek jeho leží v zastavěné části obce či mimo ni. Odůvodnění to bylo by ovšem ve spojení s výsledky konaného šetření pojímati tak, že pozemek uchazečův nehodí se k postavení trafiky, poněvadž by zde uchazeč neměl dostatečný odbyt pro svoje zboží. Leč ani v tomto pojetí nebylo by lze odůvodnění nař. rozhodnutí uznati za dostatečné. Zákony o stav. ruchu vydány byly v prvé řadě za tím účelem, aby odstraněna byla panující nouze bytová. Okolnost, že průběhem času zákony ty jako podřadný úkol přibraly také podporování drobných staveb zemědělských a živnostenských, neodňala jim onoho základního jejich charakteru. S tohoto hlediska nutno také pozírati na ustanovení cit. § 4, odst. 1 zák. č. 45/22, a dlužno způsobilost k zamýšlené stavbě ve smyslu tohoto zákonného ustanovení pojímati tak, že míněna tu způsobilost absolutní k zastavění obytným domkem ev. stavbou živn. nebo zeměd. Rozšiřovati pojem ten tak, že způsobilost tato dána jest jen tehdy, je-li zaručena prosperita živnosti, již zamýšlená stavba má sloužiti, znamenalo by rozšiřovati vyvlastňovací právo přes meze, jež jemu jako instituci výjimečné, vybočující z uznané zásady nedotknutelnosti soukromého vlastnictví, byly vymezeny zákonem.

Jestliže tedy žal. úřad přes zjištění, že uchazeč má pozemek, jenž jest k zastavění zamýšlenou stavbou absolutně způsobilý, jeho žádosti za vyvlastnění pozemku přece vyhověl, porušil tím zákon, pročež bylo rozhodnutí jeho zrušiti.

Č. 4177.

Stavební právo: I. Obecní rada není ve věci stavební legitimována ke stížnosti jménem vlastním, nýbrž jenom jménem obce. — II. Zřídí-li stavebník ať se zmocněním obce nebo bez něho na místo obce (§ 22, odst. 4. stav. řádu pro Čechy) komunikaci, stoku a vodovod k novostavbě, vzniká mu z toho náhradní nárok proti obci, který je povahy veřejnoprávní.

(Nález ze dne 1. prosince 1924 č. 1266).

V ě c: Městská rada a městská obec v Ch. proti zemskému správnímu výboru v Praze o zřízení komunikace, kanálu a vodovodu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Usnesením ze dne 29. listopadu 1922 vyhovělo měst. zastupitelstvo stěžující si obce žádosti ředitelství státních drah v Plzni za schválení navržené parcelace pozemku č. kat. . . . v Ch. na 3 sta-